

Èxta6, un gran 'hit'

El grup ja té a punt el segon disc, que es publicarà aquesta tardor



Un dia et truquen i resulta que la teva cançó s'ha coronat com a cançó de l'estiu d'Enderrock i BonPreu. "Aquells grans hits" va ser la cançó escollida pels lectors de la revista. La banda de Viladecavalls es troba en uns mesos de canvi, tot i la bona notícia. A la tardor sortirà el segon disc d'aquesta banda de rock que ens avança alguns detalls del que podrem escoltar properament.

Què va suposar per vosaltres guanyar el reconeixement que una cançó vostra fos la cançó de l'estiu d'Enderrock i BonPreu?

Gerard Giner: Va ser una sorpresa molt gran, no ens ho esperàvem gens. Estàvem competint en el sac de bandes molt consolidades aquí a Catalunya i no ens ho esperàvem per res, ni quedar entre els cinc finalistes, ni guanyar-ho. És una cosa que recordarem sempre. El que ens fa més il·lusió encara és que fos per votació popular, perquè amb un jurat sempre hi ha un factor més subjectiu, en canvi, en ser decisió popular, de la gent, ens va encantar i ens va fer molt feliços.

Quines cançons de l'estiu diríeu que us han influenciat o quines recordeu amb més estima?

G.G: Més que una cançó d'estiu en concret o d'una cançó que hagi sigut de l'estiu i que recordem amb *carinyo*, les nostres cançons de l'estiu són les que et fas tu mateix. Que coneixes un any concret o en un moment determinat i l'associes a aquell estiu. Això és el que és bonic de les cançons, que poden ser una fotografia d'un moment o d'un sentiment i que pots tornar, com si fos una foto, a aquell moment o sentiment que vas tenir amb la cançó. N'hi ha algunes que són molt característiques d'un estiu com poden ser cançons de **Bruce Springsteen** o dels **Rolling Stones** quan han tret disc, o també dels **Beatles**, perquè malgrat que els discos ja estiguin mamats, redescobreixes una cançó i l'associes a un moment i aquest pot ser de l'estiu. Som bastant clàssics, escoltem música dels que van inventar tot això i moltes cançons ens han marcat

estius, hiverns i tardors, i ens han fet companyia.

Com es reivindica una banda que fa rock en plena era de les músiques urbanes?

G.G: Nosaltres no busquem cap tipus de reivindicació, fem aquest tipus de música perquè és el que hem fet sempre i no estem reivindicant res. El que passa és que sembla que aquí estem en un moment que quan ens agafa per un determinat estil de música, l'explotem molt i que només hi hagi això. Va passar amb el mestissatge fa uns anys, on semblava que totes les bandes només feien mestissatge, va passar amb la rumba i ara passa amb la música urbana. Tot i que, això, no crec que sigui del tot cert perquè aquí tenim la sort que hi ha molt talent i molta varietat musical, el que potser no tots els estils reben el mateix suport o la mateixa atenció mediàtica. Crec que el que és sa per la nostra música i la nostra cultura és que tots els estils de música tinguin el seu racó, el seu espai i el seu punt interès.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=B1rkNwOSFrQ>

Què més escolteu a part de rock?

G.G: A mi m'encanta tot tipus de música. Ja sigui urbana, mestissatge, rumba, ska o rock. Crec que té un punt sa que en un festival hi hagi bandes de diferents estils, no resta, no ho veig negatiu. No crec que cap estil de música s'hagi de reivindicar per sobre dels altres sinó que tots els estils poden conviure i fer créixer aquesta cultura musical que tenim aquí, que és molt extensa.

Quan podrem escoltar el proper disc?

G.G: Estem molt satisfets d'aquest segon disc. Sempre se sol dir que l'últim que has fet és el millor, però pensem que és el més pròxim al que volíem fer. Som una banda molt nova que va sorgir amb el primer disc ara fa dos anys, *Viure ràpid* (RGB Suports, 2017); després hem tret el *single* amb el que hem sigut cançó de l'estiu per Enderrock i, ara, traurem el segon disc, el primer *single* del qual surt al setembre, el dia 24.

On l'heu gravat?

G.G: Vam estar tota la banda convivint a la Casa Murada amb el Jesús Rovira de **Lax'n'Busto** durant dues setmanes llargues. Maquinant les cançons, gravant-les com es feia abans, agafant la presa bona de la cançó i no editant, ni fent servir en excés la tecnologia.

Cap on van els trets?

G.G: Som una banda que escoltem molts grups de música antics; ens agraden els discos dels setanta, dels vuitanta, i hem intentat seguir aquesta línia. Els trets van per un disc de rock cantat en català, d'onze cançons que a vegades s'acosten al pop o al country, també hi ha algunes balades més **Radiohead**, en general té molts punts de **Beatles**. També un punt de 'rock Stone'. També ens agrada molt la moguda del rock argentí o més d'aquí com d'**Andrés Calamaro**, com de **Los Rodríguez**, com de **Pereza**... Pensem que serà un disc que, no sabem si agradarà, però que a nosaltres sí que ens convenç i que és realment el que volíem fer i que tenim moltes ganes de poder treure'l i començar-lo a presentar amb una gira.

Què suposa tenir una banda per vosaltres?

G.G: Simbolitza llibertat, poder portar a la carretera tot allò que et surt de dins amb els teus amics. **Èxta6** som una banda de set amics que som una família, on *backliners* i la gent de *merchandising* som un. Tot el que sigui anar amb la furgoneta poder tocar és un somni; és la vida que hem escollit i, bàsicament, el que volem és seguir en aquest camí, seguir creixent, poder arribar a més gent.



Èxta6 Foto: Arxiu Enderrock